

Válás

2012. 3. 14.

Na és hogy Tőkés László kilépett a Romániai Magyarok Demokratikus Szövetségéből... Gyengébbek kedvéért: UDMR. Ez a román megnevezése a párt rövidítésének, ezen a néven ismert, mint a legrégebben kormányon lévő román (!) párt.

Igen. Nem csak romániai – az egy kényszerű állapot. De amikor valaki a mindenkori román kormány része, aki olyan magyar prefektusokat (főispánokat) ad a román kormánynak, aki megbünteti a székely zászló kitűzését, ahol húsz éven át részese, cinkosa annak, hogy a Székelyföld mostohagyerek, ahol több ciklus „magyar” kormányzati részvétel mellett egyre távolabb az autonómia, de még csak az egészséges fejlődés lehetősége is: miről beszélünk?

Összetett ez is, mint minden. Hogy mégiscsak létezik erős, viszonylag erős Székelyföld, a kiéheztettség dacára: ez elsősorban a helyi, települési és megyei önkormányzatok érdeme. És ők is RMDSZ-esek nagyrészt, na, ettől bonyolult a kérdés.

Hát Tőkés László, akit, ugye, nem kell bemutatni – aki nélkül nemcsak RMDSZ, de mai Románia sem lenne, – aki, ugye, a frissen született Erdélyi Magyar Néppárt jelképes személyisége, meghatározója, Richelieu-je, lemondott az RMDSZ-tagságáról.

Ehhez tényleg csak annyit lehet hozzáfűzni: csuda, hogy eddig bírta.

És ilyenkor megszólal a prókátor, a filológus, a bértollnok s egyáltalán mindenki, és elmondják: Tőkés László kilépése álságos és megosztó.

Ezek az emberek, akik ezt mondják, Tőkés László nélkül vagy senkik nem lennének a mai Romániában, vagy börtönben ülnének, vagy továbbra is besúgók lennének.

Legalább tizenegynéhány éve leírta egy (akkor még) szintén RMDSZ-disszidens politikus, kinek nevét most csak aktuálpolitikai megfontolások miatt nem írom le: hogy az RMDSZ a faszadizmussal fut be karriert. Kirakatépítéssel, mielőtt félreértenék. Teljesen igaza volt, nyilván, a kutya sem ugatott utána.

Az RMDSZ régóta felcserélte az értékelvűséget az érdekelvűséggel. És elárulta nemcsak választóit, de saját helyi politikusait is, akik jóindulattal cselekednének. Csakhogy a pokolhoz vezető út is jó szándékkal van kikövezve.

Ilyenkor nem azzal van a baj, aki egy idő után nem tud közösséget vállalni a „minden áron, de megfizethető áron” politikájával. Azzal sincs baj, aki marad. Azzal van baj, aki nyilvánosan szidja azt, aki erkölcsi érzékére hallgatva a nehezebb utat választja.

Quod erat demonstrandum.

György Attila

Forrás: www.magyarhirlap.hu

© Copyright Erdélyi Magyar Néppárt 2015